

בידיו של אלוקים

ד"ר אברהם לורבר

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

של הפעוט מתדרדר והולך, ושתחילה נדרש טיפול תרופתי על מנת להציל את חייו מפני סכנה מיידית. לאחר שנייצב את מצבו נצטרך לבצע מספר הליכים פולשניים. נצטרך להחדיר אל לבו צנתר אבחוני על מנת שנוכל לאסוף נתונים מתוך חדרי הלב עצמם - כמו מדידת לחץ הדם ורמת ריווי חמצן בדם - וקודם לכן נצטרך להזריק חומר ניגוד כדי למקד את מיקומו המדויק של המום. המידע שייאסף יוצג בפני הצוות הכירורגי הבכיר, אשר יבצע ניתוח לב פתוח לסגירת החור ושבמהלכו יחובר הפעוט למכונת לב-ריאה. בגמר הניתוח הכירורגים יסגרו ויתפרו את בית החזה, ובהמשך תידרש תקופה של שיקום והחלמה.

המשפחה קיבלה את הידיעה בהבנה. הם הודו לצוות הרפואי על תשומת הלב שלהם, אך בקשו שנעכב את ההליך הרפואי לזמן קצר - עד שהם ייוועצו ברבי מליובאוויטש ויקבלו את ברכתו והדרכתו לקראת הניתוח.

אנחנו כמובן הסכמנו, אף שחברי הצוות הלא יהודיים לא קלטו בדיוק מה כל העניין. כמי שהבין קצת בעניינים הללו, הסברתי להם ואמרת להם שאין ספק שהמשפחה תשוב עם ברכתו של הרבי להתקדם עם הניתוח.

ואכן, הם שבו. הם נסעו לרבי לבקש את עצתו, והוא העניק את ברכתו לפעוט. בידיהם היה שטר של דולר שהיה מיועד למסירה לצדקה עבור הפעוט, ותוך שהם אוחזים בדולר הם אמרו, "זהו הסימן שהרבי בירך את ילדנו, והוא אמר לנו שאלוקים ידאג לבריאותו ולשלומו של ילדנו. אל תתערבו, רק תשגחו על התפתחותו ועל התפקודים החיוניים שלו".

נדהמנו. כמובן, פרופסור טיינן לא הסכים עם זה, מאחר שהוא היה משוכנע שדרושה התערבות כירורגית כדי שהפעוט ישוב לאיתנו. אך מאחר שההורים היו נחושים בדעתם - והם גילו יחס מאוד חם ואוהב כלפי בנם - רקמנו תכנית חלופית. הסכמנו לשחרר את הפעוט לביתו לתקופה שבה יטופל בתרופות לייצוב המצב, בתנאי שישוב לבית הרפואה להערכות מצב ומעקב באופן תדיר. הצוות הרפואי כולו העריך שבעבור שניים, שלושה ביקורים מצבו של הפעוט יהיה כבר על סף כשל, וההורים יתחננו אלינו שנציל את חייו.

אולם, החל מהבדיקה השנייה הבחנו בשיפור חד משמעי. בבדיקה השלישית והרביעית - וכל המפגשים הללו היו תכופים - השיפורים היו כל כך משמעותיים שכבר חל מהפך בתפיסה של הצוות הרפואי כולו.

נוכחנו לראות כיצד פעוט חולני הופך לפעוט עם ליקוי נשלט. המערכת הסייעודית כולה הייתה בהלם מההתפתחות הללו החל

שמי ד"ר אברהם לורבר ותחום המומחיות הרפואית שלי הוא מומי לב מולדים. למדתי לימודי רפואה באוניברסיטת תל-אביב, השלמתי את התמחותי בבית הרפואה כרמל, ואחר כך המשכתי ללמוד קרדיולוגיה ילדים במרכז הרפואי גא'ס בלונדון, בהנחיית הפרופסור מייקל טיינן. הייתה לי הזכות להיות תלמידו בין השנים תשמ"ג ועד תשמ"ה (1983-1985).

במהלך שהייתי בבית הרפואה גא'ס, הגיע לטיפול פעוט יהודי שהוריו התגוררו בשכונת גולדרס גרין. פעוט זה לא עלה במשקל כמצופה, סבל מקוצר נשימה והיה עצבני ביותר. ההפרעות התפקודיות שלו בלטו מאד.

התברר שכל אלו נגרמו כתוצאה ממום מולד בלב, פגם בין-חדרי - חור גדול בין חדרי הלב. הוא גרם לזרימה עודפת של דם אל הריאות, שגרמו להגדלת חדרי הלב ולהגברת הלחץ על עורקי הריאה. התינוק השתנק והתנשף, והוציא את כל האנרגיות שלו פשוט על הישרדות - בניסיונותיו להמשיך לנשום ולשמר דופק. צריכת המזון שלו לא היה בה כדי לספק די אנרגיה שתאפשר לו לגדול.

תוך כדי בדיקות ההערכה בבית הרפואה, שמעו בני המשפחה שאני מישראל, ובקשו שאהיה מעורב בטיפול, אף שהייתי רק תלמיד של הפרופסור.

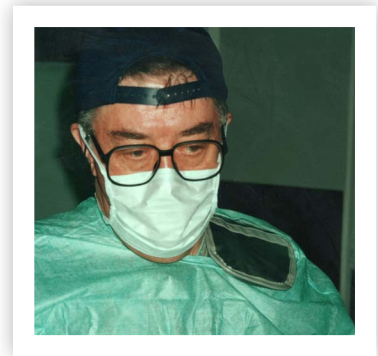
כשהושלמה ההערכה, פניתי אל המשפחה והסברתי להם שמצבו

«

פרופסור אברהם לורבר הוא מנהל מחלקת קרדיולוגיה ילדים ומומי לב מולדים במבוגרים, בקריה הרפואית רמב"ם בחיפה. הוא רואיין בחודש אייר תש"ע (2010).

מהאחיות ששקלו את התינוק ונטרו את קצב נשימותו, ועד לצוות הרפואי הבכיר שחבריו פיקחו על התהליך כדי לוודא שלא נעשות טעויות כלשהן שעלולות לסכן את בריאותו של הפעוט לטווח הארוך. כל האנשים הללו קלטו שמהו כאן שונה, ובכללם גם אני והפרופסור טיינן. בכל ביקור מעקב היינו עדים לשיפור ניכר.

לנגד עינינו ראינו כיצד אי הסדירות בלב הולכת ופוחתת בהדרגה, וככל שחדר הלב השמאלי הלך וקטן והתקרב לגודלו הנורמלי, החור שבין החדרים הלך והצטמק. הפעוט כבר לא היה בסכנה!

פרופסור מייקל טיינן

כל מי שעקב אחר המתרחש הבין שלא מדובר במקרה שגרת, וגם לא באיזו סטיית תקן

סטטיסטית. בשום מצב לא היינו מסוגלים לחזות מראש התפתחות שכזו. בכל פעם שהתאספנו לפגישת צוות או במסיבה, הנושא של הפעוט הזה שב ועלה, והתווכחנו על זה הרבה.

בינתיים, הפעוט המשיך להראות סימני שיפור דרמטיים - הוא התחיל לפרוח, לגדול, לחול... לעשות דברים שפשוט בלתי אפשריים עבור תינוק עם מום בלב.

באותו פרק זמן סיימתי את לימודי ושבתי ארצה, אך שמעתי מהמשפחה בגולדרס גרין שהילד החלים לחלוטין.

כעבור שנים, הם הגיעו לארץ וארגנו בר-מצווה גדולה עבורו בכותל המערבי, וגם אני הוזמנתי. אפילו הייתה לי הזדמנות לבדוק את הילד - שבינתיים כבר נהיה לנער צעיר - ולראות שהוא היה מפותח לגמרי בהתאם לגילו, והייתי מוסיף, גם פיקח למדי. בקיצור, מצאתי שהיה בריא לחלוטין ללא שום זכר לפגם שהיה לו כשהיה תינוק.

זהו סיפור מדהים עם סוף טוב שאני גאה לספר אותו. בכל הקריירה שלי מעולם לא ראיתי שינוי כה בלתי צפוי. אמנם ראיתי שינויים רבים, אך מעולם לא נוכחתי בשינוי כה עוצמתי - עוצמתי הן עבור המטופל, והן עבור הרופאים, שהיו מדענים דגולים בתחום זה של מומי לב מולדים.

התגובה המפתיעה ביותר אולי, הייתה זו של הפרופסור טיינן עצמו. אפילו הוא - שהיה טיפוס מאוד ספקן ואיש מדע מובהק - הגיע להבנה שהמקרה הנידון היה מעבר להסבר רצינאלי, ושההתפתחות שחזינו בהן היא בגדר נס. הוא עצמו התבטא במונחים אלה ממש. כשהיינו נפגשים בוועידות מקצועיות או בפגישות במרכזים רפואיים, הוא היה מרבה להזכיר את המקרה. הוא היה אדם עם ראש מאד פתוח, אך אפילו הוא נאלץ להשלים עם העובדה שכל ההכשרה האקדמאית, הידע והניסיון הנרחב שהיו לו הופרכו על ידי הנס הזה.

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תרפ"ט (1929) - בהעדרו של הרבי הריי"צ, ששהה בביקורו ההיסטורי בארה"ב, הנהיג הרבי את חסידי חב"ד בריגה, לטביה בחודש תשרי. הרב אליהו חיים אלטהוויז כותב במכתב אל הרבי הריי"צ: "ערב ראש השנה לפני עלות השחר באנו לאמור סליחות, זכור ברית, בהשעה חמישית [ארבע לפנות בוקר] ירד אלינו חתנא דבי נשיאה שליט"א [=הרבי]. לא היה עוז בנפשי לצוות להתחיל סליחות בלא כ"ק אדמו"ר שליט"א [הרבי הריי"צ], ועמדנו כולנו מחרישים נשברים ונדכאים, וכמה חיכינו אפשר עוד מעט וייכנס רבינו הקדוש שליט"א... הראשון אשר לא יכול עוד להתאפק באמרו תהלים בלחש ויתן את קולו בבכי ושבר כל עצמותינו עד דכא, היה חתנא דבי נשיאה [=הרבי], השתקן הלזה עם אבנט המשי שליט"א... ויצעק אל ה' בצר לו, זעקה גדולה ומרה מפנימיות נפשו, ואחריו כל ישרי לב...!" כ"ט באלול

< תשמ"ח (1988) - בשיחה שנאמרה שעות ספורות לפני ראש השנה, שב הרבי וביקש - בהמשך לבקשתו בשיחת כ"ד אלול לנשי ובנות ישראל - שעוד קודם כניסת החג, כל אחד ואחת יקבעו קופת צדקה לקיר הבית, כך שהקופה תיהפך להיות חלק ממבנה הבית.² כ"ט באלול

< תשמ"ט (1989) - לכבוד יום הולדתו המאתיים של האדמו"ר הצמח צדק, נשא הרבי שיחה בה קרא ללמוד מתורתו של הצמח צדק. בהמשך, חילק הרבי לכל הנוכחים את ספרו של הצמח צדק 'קיצורים והערות לספר לקוטי אמרים' בצירוף שטר של דולר לצדקה.³ כ"ט באלול

1 מכתב הרא"ח אלטהוויז, מוצאי ראש השנה, תר"צ
2 התועדויות תשמ"ח, חלק ד עמ' 387-388
3 התועדויות תשמ"ט, חלק ד עמ' 385

לעילוי נשמת

הק' ר' אליהו הי"ד בן ר' יונה שיחי' זילברבורט

הוקדש ע"י ידי השלוחים לעיר דונייצק, אוקראינה

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015